

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/4/2019
Identifikačné číslo spisu: 4416010580
Dátum vydania rozhodnutia: 29.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:4416010580.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej, sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Petra Paludu na neverejnom zasadnutí konanom 29. apríla 2020 v Bratislave, v trestnej veci obvineného T. W. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 10. októbra 2017, sp. zn. 1To/33/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného T. W. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky z 20. apríla 2017, sp. zn. 3T/141/2016, podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. súd zrušil výrok o vine, o treste, o náhrade škody trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 4T/28/2015 zo dňa 8. marca 2016, ktorý bol obvinenému doručený 30. marca 2016, ktorý sa stal právoplatným dňa 25. augusta 2016 a uznal obvineného vinným v bode 1/ obžaloby zo spáchania

- prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.,
- prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák.,
v bode 2/ obžaloby zo spáchania
- prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák.
v bodoch 3/, 4/, 5/, 6/ obžaloby zo spáchania
- pokračujúceho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e) Tr. zák.,
- pokračujúceho prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák.
na skutkovom základe tam uvedenom.

Za spáchanú trestnú činnosť súd uložil obvinenému podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. a § 41 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák. s prihliadnutím na priťažujúce okolnosti § 37 písm. m), písm. h) Tr. zák. úhrnný a spoločný trest vo výmere 4 (štyri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona súd zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obvineného nahradiť poškodeným:

- Novozámockému bytovému družstvu, Nábrežná 22, škodu vo výške 628,32 eur,
- H. J., bytom O., škodu vo výške 487,- eur,
- H. G., bytom B. Z., škodu vo výške 650,- eur,
- Q. S., bytom B. Z., škodu vo výške 650,- eur,
- Kimik, s. r. o., so sídlom Mlynský Sek, škodu vo výške 759,- eur,
- K&K Pofit Market, so sídlom Nové Zámky, škodu vo výške 530,- eur,
- Ing. G. B., bytom W., škodu vo výške 276,40 eur.

Proti vyššie citovanému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor do výroku o vine a treste, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre rozsudkom z 10. októbra 2017, sp. zn. 1To/33/2017, tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Nové Zámky z 20. apríla 2017, sp. zn. 3T/141/2016, a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušil výroky o vine, o treste, o náhrade škody z trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 4T/28/2015, z 30. marca 2016, právoplatného dňa 25. augusta 2016.

Krajský súd v Nitre uznal obvineného vinným

- v bodoch 1/, 2/ z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. sčasti dokonaného a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák.,
- v bodoch 3/, 4/, 5/, 6/ z pokračujúceho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e) Tr. zák.; z pokračujúceho prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., na skutkovom základe tam uvedenom.

Za spáchanú trestnú činnosť súd uložil obvinenému podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. a § 41 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti § 36 písm. l) Tr. zák. s prihliadnutím na príťažujúce okolnosti § 37 písm. m), písm. h) Tr. zák. úhrnný a spoločný trest vo výmere 7 (sedem) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona súd zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obvineného nahradiť poškodeným:

- Novozámockému bytovému družstvu, Nábrežná 22, škodu vo výške 628,32 eur,
- H. J., bytom O., škodu vo výške 487,- eur,
- Q. S., bytom B. Z., škodu vo výške 650,- eur,
- Kimik, s. r. o., so sídlom Mlynský Sek, škodu vo výške 759,- eur,
- K&K Pofit Market, so sídlom Nové Zámky, škodu vo výške 530,- eur,
- Ing. G. B., bytom W., škodu vo výške 276,40 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodenú H. G., bytom B. Z., odkázal so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škodu na civilný proces.

Proti druhostupňovému rozsudku podal obvinený v zákonnej lehote dovolanie doplnené prostredníctvom obhajcu, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dôvodil tým, že súd nesprávne právne kvalifikoval skutok, keď krajský súd konanie obvineného v bodoch 3/, 4/, 5/, 6/ posúdil ako pokračujúci zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e) Tr. zák.; a pokračovací prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák.

Podľa názoru obvineného bol skutok nesprávne právne kvalifikovaný v neprospech obvineného, keď mal byť kvalifikovaný podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. V tejto súvislosti obvinený poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 Tdo 24/2009. Zároveň poukázal na § 38 ods. 1 Tr. zák. a uviedol, že konkrétnu okolnosť ako príťažujúcu alebo poľahčujúcu možno použiť len vtedy, ak nie je zákonným znakom trestného činu. V danom prípade, zo znenia skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. je podľa obvineného zrejmé, že obsahuje zákonný znak vlámania, a preto je podľa názoru obvineného pri zohľadnení § 38 ods. 1 Tr. zák. vylúčené jeho použitie ako príťažujúcej okolnosti podľa § 212 ods. 4 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 138 Tr. zák. Prísnejšie posúdenie predmetného skutku podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty by podľa obvineného prichádzalo do úvahy až v prípade, ak by týmto trestným činom spáchaným vlámaním bola spôsobená škoda v rozsahu predpokladanom v ustanovení § 212 ods. 4 písm. a) Tr. zák. Okrem uvedeného obvinený namietal, že mu nebola priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., hoci splnil podmienky na priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti.

Na základe vyššie uvedeného je obvinený toho názoru, že dovolanie je dôvodné, nakoľko rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 10. októbra 2017, sp. zn. 1To/33/2017, bol porušený zákon z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. v ustanovení § 138 písm. e) Tr. zák., § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. v neprospech obvineného. Navrhol, aby Najvyšší súd SR zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre ako i rozsudok súdu prvého stupňa.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Nové Zámky podaním z 1. októbra 2018, v ktorom vyslovila názor, že nie je daný dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. z dôvodu, že správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže meniť a skúmať. Poukázala na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. Tpj 78/2011, z 12. decembra 2011, podľa ktorého, ak si páchatel prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak najmenej malú škodu a čin spácha vlámaním, naplní zákonné znaky zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. pri použití § 138 písm. e) Tr. zák. Vo vzťahu k námietke obvineného týkajúcej sa nepriznania poľahčujúcej okolnosti v posudzovanej trestnej veci, prokurátorka s poukazom na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Nitre uviedla, že nemožno len zo samotného vyhlásenia o vine obvineného automaticky vyvodzovať aj záver, že napomáhal orgánom činným v trestnom konaní a súdu. Prokurátorka poznamenala, že pod takouto činnosťou je potrebné prioritne rozumieť aktívnu činnosť páchatela, ktorou úplne dobrovoľne, bez akéhokoľvek nátlaku oznamuje orgánom činným v trestnom konaní alebo súdu také okolnosti, ktoré by sa inak nedali zistiť, resp. ich získanie by bolo mimoriadne ťažké, ďalej spočívajúce v označení stôp, ďalších páchatel'ov, prípadne dôkazov a pod. Prokurátorka zdôraznila, že takáto situácia u obvineného zistená nebola, preto sa s uvedeným tvrdením obvineného nestotožnila.

Preto prokurátorka navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného bez preskúmania veci podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.], v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. [§ 382 písm. c) Tr. por.].

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por., dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštanca.

V súvislosti s dovolacím dôvodom obvineného v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. najvyšší súd uvádza, že nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku a použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia je pochybenie súdu pri aplikácii práva na skutok, ktorý bol zistený a v potrebnom rozsahu objasnený, a to v takej intenzite, že to zásadne ovplyvnilo postavenie obvineného (a contrario § 371 ods. 5 Tr. por.). O nesprávnu právnú aplikáciu práva ide najmä vtedy, ak bol skutok v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, hoci o trestný čin v tomto prípade nešlo, alebo ak išlo o iný trestný čin, než ten, ktorý sa nachádza v právnej vete napadnutého rozhodnutia, teda ak skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný (podradený) pod nesprávnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom takáto nesprávna subsumpcia bola v neprospech obvineného (teda spravidla pôjde o prísnejšie trestnú skutkovú podstatu).

V tejto súvislosti treba opakovane podotknúť, že dovolací súd nie je oprávnený ani pri skúmaní tohto dovolacieho dôvodu preskúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku, čo je explicitne vyjadrené i v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) veta za bodkočiarkou Tr. por. Zabezpečiť správnosť a úplnosť skutkových zistení a následne ustáliť skutok je vecou súdu prvého, prípadne druhého stupňa a dovolací súd ustálený skutkový stav musí ako správny prezumovať a vychádzať z neho.

Vo vzťahu k dovolateľom uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je potrebné opakovane zdôrazniť, že dovolací súd je viazaný skutkovými zisteniami súdov nižších stupňov, ktorých preskúmanie je v dovolacom konaní vylúčené. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2011 pod č. 3, podľa ktorého (...) „ Tento dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nemôže napĺňať poukaz na to, že vykonaným dokazovaním nebola v konaní preukázaná subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchatela k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t. j. tak ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia. Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. potom môže byť už len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutí súdov prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenia, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť" (...).

Dovolací súd môže posudzovať len to, či súdy na zistený skutkový stav, ktorý je v dovolacom konaní daný a nemenný, aplikovali správne ustanovenia Trestného zákona, t. j. obmedzuje sa len na posúdenie správnosti kvalifikácie zisteného skutku a jeho následné priradenie pod tomu zodpovedajúcu právnú normu trestného práva hmotného obsiahnutú v Trestnom zákone. Z uvedeného vyplýva, že skutkový stav môže najvyšší súd hodnotiť len z toho hľadiska, či skutok alebo iné okolnosti skutkovej povahy boli správne právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. S ohľadom na uvedené nemôže najvyšší súd spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie vykonané súdmi nižších stupňov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru na základe výsledkov vykonaného dokazovania a z neho vyplývajúcich skutkových záverov tak, ako bol ustálený krajským súdom, že konaním obvineného

bola v bodoch 1/, 2/ naplnená skutková podstata pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. sčasti dokonaného a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., v bodoch 3/, 4/, 5/, 6/ skutková podstata pokračujúceho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e) Tr. zák.; z pokračujúceho prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., pretože vo veci boli kumulatívne splnené znaky skutkovej podstaty trestných činov potrebné pre vznik jeho trestnej zodpovednosti.

K dovolateľom označenému dovolaciemu dôvodu najvyšší súd uvádza, že druhostupňový súd nepochybil ani pri právnej kvalifikácii konania obvineného, keď dospel predovšetkým k správneému záveru, že k spáchaniu predmetného skutku došlo tak po stránke subjektívnej ako aj po objektívnej stránke. Vzhľadom na uvedené najvyšší súd dospel k záveru, že zo strany krajského súdu nedošlo k nesprávneému právneému posúdeniu veci ani k nesprávneému použitiu iného hmotnoprávneho ustanovenia. Krajský súd vecne správne a argumentačne výstižne poukázal aj na dôvody, ktoré viedli k vydaniu napadnutého rozhodnutia, ktorým bol obvinený uznaný vinným zo spáchania skutkov, ktoré mu obžaloba kládla za vinu.

Na námietku obvineného, ktorý vytýkal súdu, že mu nebola priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., hoci boli splnené podmienky na jej priznanie, najvyšší súd uvádza, že nie je prípustné, aby pri zohľadňovaní trestu obvineného mala byť použitá aj poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. n) Tr. zák., pretože otázka zisťovania, resp. zhodnotenia (ne)existencie poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností je otázkou skutkovou, ktorá je vylúčená z preskúvania dovolacieho súdu v prípade, že tento koná na podklade dovolania obvineného podľa § 371 ods. 1 Tr. por. (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 Tdo 56/2013, zo 14. mája 2014).

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli naplnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného T. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.